

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích činný ve věcech obchodních rozhodl soudkyně JUDr. Lidmilou McAvoy ve věci žalobkyně [redacted], r.č. [redacted], bytem [redacted] PSČ [redacted] zastoupené JUDr. Boženu Kristiánovou, advokátkou, se sídlem v Třebíči, L. Pokorného 37, proti žalovaným 1) [redacted], r.č. [redacted], bytem [redacted], PSČ [redacted] zastoupeného Mgr. Ludmilou Kutějovou, advokátkou, se sídlem v Praze 8, Sokolovská 49/5 a 2) **Gimi, spol. s r.o.**, se sídlem České Budějovice, Neplachova 2297/1, PSČ 370 04, IČ 46683321, zastoupeného JUDr. Pavlem Dejlem, LL.M., Ph.D., advokátem, se sídlem v Praze 1, Jungmannova 24, o určení neplatnosti smlouvy o převodu obchodního podílu,

t a k t o :

I. **U r č u j e** se, že smlouva o převodu obchodního podílu, kterou dne 5. února 2002 uzavřeli [redacted], r.č. [redacted], bytem [redacted], jako prodávající a obchodní společnost Gimi, spol. s r.o., IČ 46683321, se sídlem Senovážné nám. 2, České Budějovice (dnes se sídlem Neplachova 2297/1, České Budějovice, PSČ 370 04), jejímž předmětem byl převod stoprocentního obchodního podílu v obchodní společnosti Televize JSC, s.r.o. (dnes Českomoravská televizní, s.r.o.), IČ 26032660, se sídlem Pelhřimov, Nádražní 319, PSČ 393 01 (dnes se sídlem Jihlava, Křížová 111/2, PSČ 586 01), je neplatná.

II. Žalovaný č. 1 [REDAKCE] a č. 2 Gimi, spol. s r.o. jsou povinni společně a nerozdílně nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 29.512,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Boženy Kristiánové, advokátky, se sídlem v Třebíči, L. Pokorného 37.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se podáním došlým soudu dne 4.2.2005 domáhá určení neplatnosti smlouvy o převodu obchodního podílu uzavřené mezi prvním a druhým žalovaným dne 5.2.2002. Žalobkyně předně uvedla, že manželství účastníků dosud trvá, za dobu trvání manželství ani před jeho vznikem nebylo zúženo společné jmění manželů. Dne 19. prosince 2000 uzavřela žalobkyně společně se žalovaným č. 1 společenskou smlouvu, kterou založili obchodní společnost TV 5, s.r.o., následně přejmenovanou na Televize JSC, s.r.o., následně přejmenovanou na Českomoravská televizní, s.r.o., která vznikla zápisem do obchodního rejstříku vedeného u Krajského soudu v Českých Budějovicích 9. ledna 2001. Následně smlouvou ze 6.8.2001 se výlučným společníkem uvedené společnosti a vlastníkem stoprocentního obchodního podílu stal žalovaný č. 1. Stoprocentní obchodní podíl společnosti nabyl z prostředků ve společném jmění manželů, tj. z prostředků společných žalobkyni a prvnímu žalovanému. Dále žalovaný č. 1 5. února 2002 uzavřel se žalovaným č. 2 smlouvu o převodu stoprocentního obchodního podílu Českomoravské televizní, s.r.o. K této smlouvě však žalobkyně nedala souhlas, proto se domáhá určení neplatnosti této smlouvy. Existenci naléhavého právního zájmu spatřuje v tom, že jiným způsobem nelze dosáhnout nápravy vzniklého stavu, neboť jedině na základě tohoto rozhodnutí může dojít k zápisu práva žalovaného č. 1 k obchodnímu podílu v Českomoravské televizní, s.r.o. do obchodního rejstříku vedeného u KS Brno a tím tak má být dosaženo shody mezi stavem právním a stavem dosud zapsaným v obchodním rejstříku.

První žalovaný v podstatě souhlasil se žalobkyní. Potvrdil, že nebyl dán souhlas žalobkyni ke smlouvě o převodu obchodního podílu, dále uvedl, že smlouvu uzavíral jako laik a domníval, že souhlasu není zapotřebí. Potvrdil rovněž, že obchodní podíl, respektive jeho část, od žalobkyně požadoval za peněžní prostředky, které náleží do společného jmění žalobkyně a prvního žalovaného, tedy manželů.

Druhý žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s odůvodněním, že souhlas žalobkyně nebyl nutný. Žalobkyně věděla, že dochází k převodu obchodního podílu, neměla žádné výhrady k této smlouvě. Svůj obchodní podíl ze společnosti TV 5, s.r.o. převedla na prvního žalovaného. V průběhu řízení namítal rovněž neexistenci naléhavého právního zájmu, neboť posouzení neplatnosti smlouvy o převodu obchodního podílu je otázkou předběžnou k určovací žalobě – k žalobě o určení vlastnictví obchodního podílu, kterou podal druhý žalovaný a věc je vedena u zdejšího soudu pod sp.zn. 13 Cm 1261/2005 u Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Dále druhý žalovaný namítal, že došlo k vydržení, a to již k 6.8.2004 s ohledem na nepřetržitý běh tříleté lhůty od 6.8.2001. K otázce nepotřebnosti souhlasu žalobkyně s převodem obchodního podílu poukazyval na ustanovení § 146 občanského zákoníku a listinné důkazy

zejména pak na usnesení služby kriminální policie a vyšetřování ze 13. ledna 2006 a dále čestného prohlášení prvního žalovaného a jeho žádosti adresované Radě ČR pro rozhlasové a televizní vysílání z 22. února 2002. Ohledně vydržení pak odkazoval na ustanovení § 134 občanského zákoníku, dobrou víru pak usuzoval ze zápisu v obchodním rejstříku ke dni podpisu smlouvy.

Ve věci byl proveden důkaz listinami, a to především společenskou smlouvou o založení společnosti TV 5, s.r.o. z 19.12.2005, smlouvou o převodu obchodního podílu uzavřenou mezi žalobkyní a prvním žalovaným ze 6.8.2001, smlouvou o převodu obchodního podílu z 5.2.2002 uzavřenou mezi prvním a druhým žalovaným, dopisem žalobkyně z 1.2.2005, dále z úplného výpisu obchodního rejstříku vedeného u Krajského soudu v Brně ohledně společnosti TV 5, s.r.o., dále usnesením Služby kriminální policie a vyšetřování Brno z 13. ledna 2006, čestným prohlášením prvního žalovaného a jeho žádostí z 22.2.2002 adresovanou Radě ČR pro rozhlasové a televizní vysílání, dále protokolem o jednání odvolacího Vrchního soudu v Olomouci z 19.9.2006, dále dopisem druhého žalovaného ze 4. února 2005 adresovaným žalobkyni a prvnímu žalovanému, dále dopisem žalobkyně adresovaným žalovaným 1. února 2005.

Z provedeného dokazování byl zjištěn následující skutkový stav. Předně jsou zmíněnými důkazy doloženy a prokázány skutečnosti uváděné žalobkyní o založení společnosti TV 5, s.r.o. společenskou smlouvou z 19.12.2000, kterou uzavřela žalobkyně s prvním žalovaným. Dle této smlouvy byla žalobkyně a první žalovaný společníkem s vkladem 50.000,- Kč. Dle článku 10 této smlouvy se souhlasem valné hromady může společník převést smlouvou svůj obchodní podíl na jiného společníka. Se souhlasem všech společníků smlouvou svůj obchodní podíl i na jinou osobu. Rovněž touto společenskou smlouvou byl v řízení proveden důkaz.

Dále je pak zjištěno ze smlouvy převodu obchodního podílu ze 6.8.2001 uzavřené mezi [redacted] [redacted] tedy žalobkyni a prvním žalovaným, že žalobkyně převedla svůj obchodní podíl z této společnosti TV 5, s.r.o. na [redacted] – prvního žalovaného, který výslovně prohlásil, že převáděný obchodní podíl společnosti přijímá. Převod byl uskutečněn dle § 115 obchodního zákoníku se souhlasem valné hromady. V této smlouvě se strany dohodly, že nabývají, tedy první žalovaný vyplatí žalobkyni obchodní podíl ve výši 50.000,- Kč, což bylo potvrzeno.

Následně smlouvou z 5.2.2002 uzavřenou mezi prvním a druhým žalovaným převádí první žalovaný jako prodávající na druhého žalovaného stoprocentní obchodní podíl ve společnosti, která dříve existovala pod názvem TV 5, s.r.o., poté Televize JSC, s.r.o., nyní Českomoravská televizní, s.r.o. V této smlouvě prodávající – první žalovaný výslovně prohlásil, že společnost je provozovatelem regionálního televizního vysílání TV JSC na základě licence č. 38/94 udělené Radou pro rozhlasové a televizní vysílání do 28.6.2006 s tím, že valná hromada společnosti přijala rozhodnutím, kterým vyslovila souhlas s převodem stoprocentního obchodního podílu na druhého žalovaného. Podle článku III se smluvní strany dohodly na celkové kupní ceně 100.000,- Kč.

Žalobkyně pak dopisem z 1.2.2005 vyjadřuje svůj nesouhlas s převodem stoprocentního obchodního podílu dle smlouvy z 5.2.2002 a tuto považuje za neplatnou. Na jednom z dopisů je potvrzení prvního žalovaného, že dopis převzal 4.2.2005, na druhém vyhotovení tohoto

dopisu je potvrzení ze 4.2.2005, že tento dopis je přijat společností TV Gimi, a.s., Neplachova 2297/1, České Budějovice, z protokolu o jednání před odvolacím soudem – Vrchním soudem v Olomouci z 19.9.2006 je pak zjištěno k tomuto dopisu, že tento obdržel 7.2.2005, tj. pondělí, neboť pátek, tj. 4.2.2005, byl na služební cestě. Z dopisu druhého žalovaného ze 4. února 2005 je pak zjištěno, že druhý žalovaný dává oběma jmenovaným na vědomí, že obchodní podíl nebyl součástí společného jmění manželů, nebyl proto ani důvod, aby žalobkyně vyslovovala s převodem souhlas a tedy reaguje tímto dopisem na nábytku neplatnosti smlouvy o převodu obchodní podílu vznesenou žalobkyní. Prvý žalovaný pak dopisem z 10. února 2005 požadoval od druhého žalovaného vrácení kupní ceny s tím, že smlouva byla uzavřena neplatně. Ze zmíněného protokolu o jednání před odvolacím soudem – Vrchním soudem v Olomouci z 19.9.2006 je zjištěno, že každý z účastníků prezentuje svá odlišná stanoviska ve věci. Je potvrzeno [REDAKCE] za společnost druhého žalovaného, jak je již výše řečeno, že obdržel 7.2.2005 námitku relativní neplatnosti vznesenou žalobkyní a první žalovaný pak 4.2.2005. Žádostí o udělení předchozího souhlasu o převod obchodního podílu z 22. února 2002 první žalovaný žádal o udělení předchozího souhlasu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání s převodem stoprocentního obchodního podílu Televize JSC, nyní Českomoravské televizní, s.r.o. a v čestném prohlášení uvedl, že účetnictví společnosti je vedeno řádně, neexistují žádné závazky společnosti a obchodní podíl není zastaven ani jakkoli zatížen právy třetích osob. Usnesení Služby kriminální policie a vyšetřování Brno z 13. ledna 2006 je zjištěno, že policejní komisař shrnuje skutečnosti uváděné oběma účastníky o převodech obchodních podílů s tím, že žalobkyně se nepodílela na rozhodování o převodu obchodního podílu prvního žalovaného, souhlas k tomuto neudělila. První žalovaný nevěděl, že k tomuto úkonu potřebuje souhlas žalobkyně jako své manželky.

Soud zhodnotil všechny provedené důkazy ve smyslu § 132 o.s.ř. a dospívá k těmto závěrům. Předně se soud zabýval otázkou, zda na straně žalobkyně existuje naléhavý právní zájem na požadovaném určení ve smyslu § 80c o.s.ř. Naléhavý právní zájem je dán tam, kde by bez tohoto určení bylo ohroženo právo žalobce či by se stalo jeho právní postavení nejistým. V dané věci je soud toho názoru, že na straně žalobkyně existuje naléhavý právní zájem na požadovaném určení, neboť rozhodnutím o této otázce pak může být dosaženo shody mezi právním stavem a stavem dosud zapsaným v obchodním rejstříku a u žalobkyně nepřichází v úvahu určovací žaloba, tj. určení vlastnictví obchodního podílu, může však napadat předmětný právní úkon námitkou relativní neplatnosti smlouvy, což také tímto činí. V řízení je prokázáno společenskou smlouvou uzavřenou mezi žalobkyní a prvním žalovaným z 9.12.2000, že žalobkyně a první žalovaný založili společnost TV 5, s.r.o. přejmenovanou na JSC, s.r.o. nyní Českomoravská televizní, s.r.o., smlouvou o převodu obchodního podílu ze 6.8.2001 převedla žalobkyně na prvního žalovaného svůj obchodní podíl z této společnosti a první žalovaný se tak stal vlastníkem stoprocentního podílu ve zmíněné společnosti. Tento pak následně převádí v souladu se společenskou smlouvou se souhlasem valné hromady 5.2.2002 na druhého žalovaného. Žalobkyně dopisem z 1.2.2005 oběma žalovaným sdělila svůj nesouhlas, respektive vznesla námitku relativní neplatnosti této smlouvy s tím, že neudělila souhlas s převodem obchodního podílu, když je prokázáno, že první žalovaný obdržel tuto námitku 4.12.2005 a druhý žalovaný potvrdil při odvolacím řízení před Vrchním soudem v Olomouci, že obdržel tento dopis 7.2.2005. Ve věci je nesporné, že žalobkyně a první

žalovaný jsou stále manželé, jak potvrdili i při posledním jednání, které se konalo u Krajského soudu v Českých Budějovicích 26.9.2006. V průběhu celého řízení žalobkyně i první žalovaný shodně uvedli, že k založení společnosti TV 5, s.r.o. byli použity prostředky ze společného jmění, neboť neměli a nemají zúžené společné jmění manželů. Ze společenské smlouvy pak vyplývá vůle účastníků této smlouvy založit zmíněnou společnost. Z písemných vyjádření žalobkyně i žalovaného vyplývá, že s ohledem na skutečnost, že neměli a nemají zúžené společné jmění manželů, použili majetek ve společném jmění manželů v souvislosti s uzavřením společenské smlouvy a založení obchodní společnosti TV 5, s.r.o. a majetek byl použit k podnikání se souhlasem obou manželů, tedy i žalobkyně. Jak vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího soudu 22 Cdo 700/2004, jestliže jeden z manželů nabyde za trvání manželství a z prostředků patřících do společného jmění manželů obchodní podíl ve společnosti s ručením omezeným, stává se tím získaný majetek ze zákona součástí společného jmění manželů. Od počátku řízení také žalobkyně a první žalovaný shodně tvrdili, že obchodní podíl byl druhým žalovaným nabyt od žalobkyně z prostředků patřících do společného jmění manželů, neboť neměli zúžené společné jmění. Tento převod se tedy uskutečnil smlouvou ze 6.8.2001. Podle § 145 odst. 2 občanského zákoníku se při převodu obchodního podílu nejedná o obvyklou zprávu o majetku náležícího do společného jmění manželů. Převod obchodního podílu není zcela jistě ani úkonem, který by se dal označit jako úkon obvyklý či běžný v rodinném soužití. Za této situace je pak vždy nezbytný souhlas druhého z manželů ve smyslu ustanovení § 145 odst. 2 občanského zákoníku a s odkazem na zmíněné rozhodnutí Nejvyššího soudu. Bez udělení tohoto souhlasu je pak takový právní úkon neplatný. Soud považuje za prokázané, že žalobkyně souhlas k převodu nedala, z žádné předložené listiny nevyplývá, že by souhlas k převodu obchodního podílu prvému žalovanému udělila, pouhé vědomí o převodu obchodního podílu nelze kvalifikovat jako konkludentní souhlas, proto soud hodnotí tento právní úkon, tedy smlouvu o převodu obchodního podílu z 5.2.2002 jako úkon neplatný. Rovněž je soud toho názoru, že žalobkyně uplatnila námitku relativní neplatnosti včas ve tříleté lhůtě, a to jak vůči prvému žalovanému, tak i vůči druhému žalovanému, když tříletá lhůta ve smyslu § 122 odst. 2 a 3 občanského zákoníku, připadá-li konec lhůty na sobotu = 5.2.2005, pak první následující pracovní den 7.2.2005 je pondělí. V tento den obdržel tuto námitku jednatel druhého žalovaného, jak potvrdil při odvolacím řízení před Vrchním soudem v Olomouci 19.9.2006.

Pakliže žalobkyně uplatnila včas námitku relativní neplatnosti, nelze se ztotožnit s názorem žalobcem týkající se vydržení. Soud je toho názoru, že obchodní podíl může být předmětem vydržení, neboť obchodní podíl jako majetková hodnota může být předmětem právních vztahů, lze jím disponovat, je předmětem společného jmění manželů. Dle § 134 občanského zákoníku lze však vydržet věc, v tomto případě obchodní podíl, má-li oprávněný držitel tuto majetkovou hodnotu v držení nepřetržitě tři roky, do této doby se započte i doba, po kterou měl věc v oprávněné držbě právní předchůdce. Oprávněným držitelem však není vlastník, ing. Svoboda, tedy první žalovaný, nebyl oprávněným držitelem nýbrž vlastníkem stoprocentního podílu, který byl předmětem převodu, nelze tedy započítávat do této doby dobu, po kterou obchodní podíl vlastnil na základě smlouvy ze 6.8.2001. Druhý žalovaný tedy nemohl vydržet obchodní podíl, protože se nejednalo o nepřetržitou držbu po dobu tří let. Žalobkyně včas ve tříleté době uplatnila námitku relativní neplatnosti smlouvy o převodu obchodního podílu. Tedy s ohledem na tuto skutečnost a na skutečnost, že soud považuje za

prokázané, že nebyl udělen souhlas žalobkyní k převodu obchodního podílu, soud vyhověl žalobě jako důvodné a určil, že smlouva o převodu obchodního podílu z 5.2.2002 je neplatná. Důkazní návrhy vznesené druhým žalovaným a prvním žalovaným na slyšení svědků, které by v případě druhého žalovaného prokazovaly, že byl udělen souhlas žalobkyní, v případě prvního žalovaného, že nebyl udělen souhlas, soud zamítl pro nadbytečnost, neboť vždy by proti sobě stála protichůdná tvrzení svědků těchto účastníků a z žádného listinného důkazu nevyplývá, že by kterýkoli ze svědků byl účasten konkrétního jednání tak, aby mohlo být přesvědčivě prokázáno jednoznačně, že došlo k souhlasu ze strany žalobkyně. Po celou dobu řízení byl prokazován druhým žalovaným souhlas žalobkyně nejprve pouze z jejího vědomí o skutečnosti, že dochází k převodu obchodního podílu, poté je odkazováno na listiny a usnesení Policie ČR z 13. ledna 2006, protokolu o jednání u odvolacího Vrchního soudu v Olomouci z 19.9.2006 či z žádosti prvního žalovaného adresované Radě ČR pro rozhlasové a televizní vysílání. Z žádné této listiny ovšem nevyplývá, že by zde byl dán souhlas žalobkyně k převodu obchodního podílu a soud je rovněž toho názoru, že se nejedná o tu situaci, kdy by zapotřebí jejího souhlasu nebylo právě s ohledem na zmíněná ustanovení § 143 a § 145 občanského zákoníku, když obchodní podíl je součástí společného jmění manželů.

Výrok o nákladech řízení pak vychází z ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy žalobkyni jako straně úspěšné ve sporu náleží právo na náhradu nákladů řízení. Ta uplatnila náklady řízení pouze za právní zastoupení v základní paušální sazbě za jednotlivá řízení před jednotlivými stupni za celou dobu od zahájení řízení do jeho ukončení, když se jednalo o řízení před Okresním soudem v Pelhřimově, odvolací řízení před Krajským soudem v Českých Budějovicích, pobočka Tábor, dovolací řízení před Nejvyšším soudem ČR v Brně a řízení před Krajským soudem v Českých Budějovicích jako soudem věcně příslušným. Tedy jedná se o paušální náhradu ve výši 6.200,- Kč za 4 řízení, což je celkem 24.800,- Kč, dále zástupkyně žalobce předložila osvědčení, že je plátcem DPH, DPH představuje částku 4.712,- Kč, tedy celkové náklady řízení činí 29.512,- Kč. Tato částka byla také uložena společně a nerozdílně k náhradám oběma neúspěšným žalovaným.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 27. září 2006

JUDr. Lidmila McAvoy, v. r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zabloudilová Aneta

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Aneta Zabloudilová".

(K.ř.č. 1a - rozsudek)